CAN ALKOR

güneşdil

TÜRKİYE İŞ BANKASI
Kültür Yayınları

TÜRK EDEBİYATI

CAN ALKOR
GÜNEŞDİL

© TÜRKİYE İŞ BANKASI KÜLTÜR YAYINLARI, 2007

GÖRSEL YÖNETMEN
BİROL BAYRAM

GRAFİK TASARIM UYGULAMA
TÜRKİYE İŞ BANKASI KÜLTÜR YAYINLARI

1. BASKI: 1000 ADET, MART 2007, İSTANBUL

ISBN 978-9944-88-034-3

BASKI
YAYLACIK MATBAACILIK
(0212) 612 58 60
LİTROS YOLU FATİH SANAYİ SİTESİ NO: 12/197-203
TOPKAPI İSTANBUL

TÜRKİYE İŞ BANKASI KÜLTÜR YAYINLARI
MEŞELİK SOKAĞI 2/3 BEYOĞLU 34430 İSTANBUL
Tel. (0212) 252 39 91
Fax. (0212) 252 39 95
www.iskulturyayinlari.com.tr

TÜRKİYE İŞ BANKASI
Kültür Yayınları

güneşdil

CAN ALKOR

Şiirler

YOLCULUK

Târihini aksettirebilsin diye çehren,
Kaç fâtihin altın kam mermerle karışmış.
Y. Kemal, BİR TEPEDEN

I.

Kül ve yaldız bu yaşam.Değişmez olanı isteme artık.
Bütün yolculukların yankısı,varsa,bizim ruhumuz.
Yakılmış hisara son kez bir tepeden dönüp bakmadık;
Balkan şehirlerinde geçmedi masalsı çocukluğumuz.

Yelken açma,karanlık ruh,karanlığın kızlarına,
gezgin ruh,Ithaka'nın,Troya'nın efendisi,
sorma artık Roma'yı gölge ağızlarına,-
Yol'u bulmuş olan yol olur çünkü kendisi.

Külden binici,hanlarda kalk borusunu duyar,
derviş olur,hep taşıyan ilk ölümün beşiğini,
kefenine sarınıp dolaşır,diyar diyar;

atmaca uçuşunu taşlardan öğrensin diye
yorgun tanrılık,yılan bilgeliğini,-
Çifte Minare olur,Karatay,Yakutiye.

./..

II.

Hangi âyet sorulmuştu kurbanın alnına,hangi büyük Us,
ışık alfabelerinden gökyüzünün,doğuda bu saat solan?
Karşılaşma yakındı.Çırağlar,ikonlar altında Basileus,
davulların sesiyle,ongun imleriyle Alparslan.

Kimse bilmiyordu daha Yargıyı ve Buyruğu,
gecenin bıraktıklarını yaklaşan güne,-
dalında Kızıl Elma'ydı,ölüm susuzluğu,-
kum taşıyan oğullar bir sultan gömütüne.

Konstantin'in uykusunu uyuyordu Basileus:
Bayrağı uzatmış gölge içinden melek,
ışıl ışıl çarmıhı,gecenin üzerinde;

uyuyordu Alparslan,sesleri dinleyerek:
Ağustos ateşiyle vaftiz olan bir ulus,-
kalyonlar,sıra sıra,batı tepelerinde.

./..

III.

Yaşam gülü oyulmuş Ulu Cami'ye,tuz ve tin,-
Şifâhâne kapısına hayvanların çığlığı,-
ruh okuyup üflemiş ateşi,sayrılığı,-
sayıklamış,bir Cuma,ıssız görkemini etin.

(Söylencedir Süleyman'ın yüzüğünde yaratık,-
Mesih,gülün imgesi Dâvud'un tacında.
Titrer kuş öpüşüyle cennet ağacında,
yılan fısıltısıyla uyanıp doğrulur balçık.

Duvar olur,amber rengi ya da sincap kızılı,
yeni Âdem,omuzlarında uzayı kaldıran,
turna saatlerini,mavi yılı,bulutlu yılı...)

Görünmez bizim tanrımız.Ne tansık,ne ermiş.
Yokluğun gölgesidir belki,düşer bir an
yüzümüze.Bu taş kalır,gözyaşı ve gülümseyiş.

./..

IV.

Aranıza alın beni,çağrılmışlardan sayın,
gizem oyuncuları bu yaldızlı törende,
gölgeleri uyandırırsa sesim,bağışlayın:
Eski yarayı saklayan biriyim ben de.

Cerrah değil sorduğum. Yalnız yabanıl bilgi,
suskunun adlarıyla imlenmiş kırık taşlar,
alnınıza yazılı sürgün yalnız,yenilgi,
Yitik Oğul,dönmeyen,sûfîler,Kızılbaşlar...

Aynaların önünde yaşandı çocukluğum,
oysa kendi yüzümle hiç karşılaşmadım ben,
düşmanımla,soyumuzun döktüğü derin kanda;

başdayın yokluk bilimine: Yalvarıyorum,-
biraz daha çok yanıldımsa yolları ararken,
biraz daha çok öldümse anlatılmaz olanda.

./..

V.

Dört dünyanın yolcusunu o kapıda karşılayın:
Sanrılarla yürümüştür bozkır sıtmasına tutulan kişi.
Bozkır,nereye baksan... Firuze gözleri uzayın...
Kurumuş dere boyunca kavak titreyişi.

Başka bir yolculuğun izdüşümüydü bunlar...
Kırç pelerinli akşam ağır ağır gelir,-
ezan yankısı,ayaz,boz tepede koyunlar,-
kervansaray gün sonu maviliğe yükselir.

Avluya girince tanıyacaksın: Canavar ve insan
maskeleri,su dökülür mermer ağızlarından,
bütün gece yakınır durur kaynağında;

kargınmış ruhunu beklemez hac yolcusu,
ne ateş görümünü sınanmalar dağında,-
kendisi göz olan ışık,susuzları arayan su...

CLUB MEDITERRANEE

I.

Ayvalık'la Marmaris arasında bu yaz
hiç dinmeyen uğultusu körfezin. Deniz
genç kızlara çömlek boynu
bağışladı, koyu büyük
İyonya gözleri.
Zeytin ağacına altın küpeler,
mercan boyunluklar bağ kütüğüne.
Suyun kıvrımlarıyla süsledi yontuyu.
Çocuklara kuş dilini öğretti

wind surf
you
disco music
orman yeşili alkol
zenci gülü kadınların
nüktipolois magois müstais
Did you like the Egean coast? Yes.
Did you like the people? Well, yes.
aion pais esti paizon basilee

Hangi zıpkın şimdi kobalt mavisine
daldırılan? Hangi batık kent?
Dalgaların aralıksız süpürdüğü
hangi ada, sünger taşından?
O deniz bahçesinde mi edinmiş gövdemiz
(Altın Yunus, Yalı Motel, Club Méditerranée)
balık anlığını bir yaz, fosfor kafatasım?

oute legei

oute krüptei ./..

II.

Aslanlı kapılara onun için yolladım
seni,mumyam,boğazlara,Archipelagos'lara.
Mavilik imlerini tuttun ellerinde bütün
yaz,kararmış hayvanları okşadın.

Meryem Ana önünde yakılmış bir mum.
Artemis önünde yakılmış bir mum.
Açık liman,kırlangıç sürülerini
gözleyen öğle sonu boyunca,
deniz bulutlarını.

Bülbül Dağı'nda bir keşiş vardı,görünmez-
sütunlu avluda incir ağacıyla nar-
arı vızıltısı daha,sikkeler üzerinde,
tuz ve yanık bronz,lapislazuli:

Denizin bağışlarıydı hepsi.Taşlarına
çizili harita ölüler için,avcının
yarası,yaban domuzu
dişleriyle.

./..

Ak tanrı gösterirdi,gösterirse,sonuncu
açımlanmayı.İndiğin bir hava alanında,
bir gökdelen panoraması önünde belki,
apansız.

(Neuron yazgılarından çözülmüş,o saat
uğultulu körfezi anımsayacak mı
balık beynimiz,yörüngelerin
alıp götürdüğü
mutluluğunu?)

./..

III.

Uğurlanır son yolcular,Yalı Motel kapanır.
Güz olunca sen de safran toplarsın,
kumsala çömelip.Deniz kabuklarında
gölgenle okursun varolanın
bilgisini,ton logon.

İşte mavilik duruldu.
Değişim izleri var suların alnında.
Ayrılışın öyküsüdür dinlediğin şimdi
kümelenmiş yıldızlardan,kırlangıçlardan.

Hestia Boulaia bu kıyıda hep uyanık.
Meryem Ana önünde yakılmış bir mum.
Artemis önünde yakılmış bir mum.
Ayn-ül Cem akıntıdan başkası değil,

cançekişen hayvanıyla bilincimiz,
geceler,sayısız dalga,
özdoyum...

(Teke Burnu'nda yunus ve yel yatağıydı.
Doğuran kadının bağırışıydı Ayvalık'da.)

Lucy'ye

Abductor hallucis,fossa cranii anterior.
Colon ascendes,vagus,concha inferior.
Omohyoideus,spinosum,ovale,
curvatura minor,crista,os frontale.
Vomer,vena anonyma,ossis athmoidalis,
sutura coronalis,vertebra cervicalis.-

Altın humma,bu eşikte susuz
büründüğümüz: Sen sakla etimizi;
o gün fosfor terinden,kor
çiçeklerinden güzül aynalarının
uyandır gene bizi.

Os,musculus tragicus,
esophagus,sternum,sinus,
maxilla,mandibula;
tunica virginalis testis,
vasa dorsalia penis,
vagula,blandula.

Nervus hypoglossus,
caninus,processus,
temporalis,flexor,-
dura mater spinalis,
rosa universalis,
caput breve,cor.

./..

Tubae infundibulum...
Rectum... Nervi sacrales.
Pars petrosa,pronator,
tensor,tensor,seminator,-
membranae fetales:

Yarat bizi,ışığın yüksek kuşları gibi,
anısız,kavkısız,kıyısız.Yarat bizi.
Bitir küllerimizin arık bengiliğiyle
bu mevsimi,sen intihar et bizi,
bize ver bizi...

Ilium profundae,labium majus,vagina.
Musculus sphincter,corpus cavernosum,Regina.

Hayır,gelecek yüzyılı müzesinde saklamıyor
oynadığın taş.
Sedir ağacı kupkuru.İskambil falına bakan yok.
Cumartesi günleriyse yalnızsın artık:
Haftanın parolası ağızdan ağıza fısıldanmamış;
senin ölümlerinden toplayıp kurgulamış bu ışık
saatini görünür zaman.
Anlat: Yüzlerce sırtını biliyoruz karanlığın,süslü
balkonlarım.
Kızıl kadifesine gömüldük sinemada.Fildişi ve boynuz
kapılarından girdik aydınlanış umarak.
Gözboyama şimdi herşey,omuz çekiminde makyaj,herşey
Hollywood;
palmiyeler hışırdayan,yıldızlar başlarını eğen solgun
yüzümüze,örslerdeki dünyayı tanımaksızın.
Uzaktır binyıllık Reich.Av borularıyla uyanmamış
orman o Eylül;
tanyerinde top sesleridir boğuk boğuk;
panzer uğultusudur güzün yaldızladığı bulutsuz
ovada,
aldatılmış olgunluk.
Anlat: Yarım kaldı sarışın masal.Böğürtlen toplamaya
çıkmadı çilli çocuklar bir daha,
vagon pencerelerinde gülüp el sallayarak savaşa giden,
şakaklarında orman esintisi o sabah,saçlarında çiy.
Yanılsamaydı herşey,Hollywood pırıl pırıl ve doğa
umursamaz;

./..

geyiklerin sözlüğüyle anlaşırdı sevgililer,ödünç
alırdı bizden nişan yüzüğünü,sonsuz
sonsuz yıllarımızı... Yel esiyor koruluğun yerinde
şimdi.Yaşlandık birlikte.Önümüz yine kış.
Bir zaman radyoda kulağını dayadığın kentler yine
aydınlanıyor olmalı,
sığınacak sinema arıyor olmalı yağmur,duman
kürkleriyle akşamın,
dışmahalle salonlarında,eski hangarlarda:
Casablanca yine,yine Rüzgâr Gibi Geçti,
gölge yaratıkları hep ak perdenin önünde.

Geceyi tanımaz değildik.Şimdi ona alışıyoruz.
Onun avuçlarından yiyoruz koyu yeşilini zamanın.
Yas onunla giyindi,onunla oldu ilk sözleşme;
mızrağını daldırdığından beridir boy atıyor
toprağın yarığında kara selvilik ve süsen.
Onun evinde sofraya oturmuş kör ulus,kandiller
yakmış;
karınca duasını dinlemiş kurukafa onun evinde.
Cehennem boğazlarının köpeği,belleğimiz,gece yarısı
o yüzden irkilip doğruluyor,kulak kabartıyor
eski acıya.
Yüksekte yazgılar.Başak,Terazi.Çoban.
Büyük Ayı,akışın üzerinde kıpırtısız,Yedinci Mühür.

./..

Yeniden yaz senaryoyu.Yasa önüne ulaştır onları
bir kez.
Yol açılsın,son anda yetişip gelsin oğlan;
happy end'le ödüllensin kovalamaca oyunu tazıyla
tavşanın.
Biliyoruz,Valentino olamaz herkes;
Marilyn'den güzeli doğmayacak bir daha.
Ne çıkar! Tanrı imgesiyiz şu birkaç saat.
Anlam için zorunlu şimdi en başarısız figüran
bile;
acı haberi getiren ulağın da yeri var tragedyada.
Güneş çocukluğu bir kez,bir kez erguvan ve elmas,
binyıllık Reich,sinemanın perdesine yansıtılmış.
Açıklanabilir herşey.Ayrıldıysa roman kişileri
o bozgun günü,
and içenler son saat Paris düşmeden önce,
vâdesi dolmuş borç,yeryüzünde son öpüş,
istasyonlarda o gün umutsuz bekleyenler,-
burada kesişir yolları hepsinin: Rick's Café
Américain;
Yahudi'yle Direnişçi burada kazanacak.
Oyununu sürmüş herkes,rulet çarkı dönüyor...
Amerika,Lizbon üzerinden... Sisli gecede kalkıyor
uçak.-

./..

Biz de zarımızı attık umursamaz burçlara karşı.
Biz de satranç oynadık,yenildiğimizi bilerek
baştan.
En güzel adlarıyla oyaladık ölümü (Leylak ve Gül,
Lili Marlene.Finis Poloniae),
direndik biz de büyük sayılar yasasına.
Sen ki dünyayı birgün yepyeni yaratmak isteyeceksin
birkaç tılsımlı harfden,
bu derin akıntıya fırlat bıraktığımız benzetileri:
Yüzyıl sona eriyor.Kötüler güçlü daha.
Anaların kanı daha uzun süre uykusuz kalır.
Fildişi kule yok.

ATEŞ SÛRESİ

Mef'ûl,mef'ûl,mef'ûl: Efâilütefâil.
Mef'ûlüfâ vel fenâ.Mef'ûlü filâtün.
Mef'ûl: Müstefilât.Mef'ûl: Mütefâil,
fallün,fallün,fallün,feilâtün.

Vefâil.Mefallüfâl,fâilâtüfâl.
Fâilâtün fâl,mefâlün fâlüfâl!
Fallün mefâil mefâil vel feûl,
fâlümefâ vû felâtün vû mefâl.

... fâl...

fâlü nûr fâlü sûr,fâlü vel felât,
nef'ûlüfâ,nefel,nefâil felât,-
levlâke,levlâke,mef'ûlüfilâtün,
müstâfilfâl mefâ,mefâ kâinât?

Ve mefâ kâinât müstefilât müstefâilün,
ô fâl,fâl,fâl,müstefilâtülfelâk!
Velâkin müfteilât müfteilâtün;
fâil,fâilâ.Mef'ûlü minelhâk...

(exit)

Vû fallün vel mefâil vel felât
Mefâilâtülfâtihâ vel felât
Mef'ûlü vûmefâlü vel feûl
Vû vü fallümefallü müfteîl
Fâilâtün fâilâtün fâilât

PONENTE

a Tenedo tacitae per amica silentia lunae
Vergilius,AENEIS II.

I.

ben de geldim sonunda batı denizini dinlemek için

bağbozumu çepeçevre: üzümün yüreğinden
şimdi çıkış kapısı arıyor benekli pars
Kazdağı bulut bulut
yele saçılmış kekik
sarnıçlar bomboş

direnme hiç
yüzüğünü getirmez geri
esrik bir yaz (çoban ve kuş fallus ve gömüt)
toprağımız ölümlülük sezgisiyle koyulaşan
tepemizde güneşin başdöndürücü sesleri

./..

işte koylar

boyuneğmiş

mavi yeşil gizlerine katlanıyor ölçüsüz öğle sonunun
köpük serpintisi kırçıl uğultulu kıyılar
anlaşılmaz heceler çok eski bir deniz dilinden

(gömüt ve amfor)

olmayan yelkenlerin yalvarışı açıklarda o buğulu

sonsuzluk

güneyde tutsaklar

Tuz Burnu

Mermer Burnu

esip gitmek üzereler belki de zamanın deltalarından

kopup

derin kobra gözleriyle karışmak öğelere
tankızılı kötüyü doğrulamak bir daha

./..

dinle güneşin gongu

dinle açık nabızlardan akıyor deniz

karaltıyız şimdi uçurum eteklerinde

Orpheus çağırıyor

./..

II.

birgün sen de başka ülkelere gidersin
kuyu açarsın kıraç Attika'nın toprağına
Kaliforniya'da zengin olursun belki
bize yaraşmaz diyorsun defne yaprağını düşlemek
duraksamak oyalanmak bu kıyıda çeşmeler varken
ateş kanatlarıyladır dönüşümüz diyorsun
kır çiçeğiyledir
bak
yaban arısı habersiz içiyor dudaklarından karanlığın
orakçı hazır
tek bir an olgunlaşmış burada her biçim
tacını göstermiş yoldaşına
düşmeden önce
bir an kavrayıp saklamış ağır şarabı amfor
şimdi kırıklarını topladığımız

direnme hiç
büyülü çeşmesinde oluşun yıkanılmaz iki kez
(yaz sonu bilinir uzamış gölgeden)
dalga durur
alçalan deniz saatleri
bu yıkım özlemini bırakır sana yalnız

./..

III.

şimdi kanaldan geçen gemilerin ışığı sessizlik içinde
yabancı mor bakışı denizin (çoban ve düş)
fener yanıp yanıp sönen
kaya kovuklarında guruldayan ölü dalga
dönüyorsun değneğine dayanarak
ardında
bağbozumu yapılmış
değerli taşların ışıltısıyla yorgun
kardeş adalar üstüne eğilirken uçsuz bucaksız gece

yakındır sis ormanları bu engine inecek
uyuyacak öbür yaka bütün kış
yağmurdan abasına sarınıp-
güneş simgeleriyle doldurmaya çalıştığın
yaşam artık senin değil-
her ne zaman
gece denizini duyacak olsan (bir lomboz
deliğinden başucunda örneğin)
kabaran köpüren kıyılarını döğen
çağsız avuntusuz
üzerinde batı yeli hayvansı yasını fısıldayacak
sonuncu
adayı ayışığında
sakın direnme
yengidir burada her ayrılık: belki yarın
bir çoban bulup toplar savrulmuş benliğini
(güvercin ve amfor
yağmur ve gömüt)

deniz de unutur ona ırmakların söylediğini

BEŞ AĞIT'DAN

Deşt-i fenâda mürg-i havâ durmayıp döner

BİZANS'A VARIŞ

Fotoğraf çekmek için bunca yol aşındırmış,
tansıklara güveniyordu kimisi akşam
olmadan;
göçler haritasında rastlantıydı,Eldorado,
kimisi için,
Avrupa'yla Asya'nın arasında bir yarık,-
dalga üzerinde saray,saray üzerinde lodos,-
lodos,omuzlarında martı süzülüşü,cam
yeşili saat.
Objektif dışındaysa höyükler,mağaralar
göz alabildiğine,bizim ufkumuz,
o çocuk elyazısı tarihimizin,
gelenleri böyle ağırlamış her zaman.

New York değil varacağımız yer.Tütsü yakmadı,
helallaşmadı yolcu düşlerinin kayığına
binmeden önce;
göz yaşı gereksizdi,horoz kanı,Yazgı'yla
uzlaşmak için,
küpeştede sallanan mendil,o sesleniş,-
gereksizdi Nevermore!.
Otobüs yoldaydı,her yol Topkapı'ya açılıyordu;
kavuşturuyordu Bizans (Büyük Opus,Terminal)
daha dün sılada ayrılmış olanları...

./..

Trenle vardılar belki.Haydarpaşa Garı'nın
basamaklarında belki bir an durdular
denklerini indirip,
sabah esintisiyle uyanıp mor dumanlı
dağlardan,tünellerden,-
Istanbul! dediler... Taşı toprağı altın.
Falımızda bize benzer o kâinât çıkıyordu,
Evlilik,Yol,Devlet Kuşu (başka nedir ki
talih?),-
mavi boncuğu bulmaksa bizim sorunumuzdu
hep,
ilentisini taşımak bir kez şanslı olmanın.
Gelip dayanmışız şimdi görünmeyen surlarına,
elimizde baltamız,
bir tapu istiyoruz,daha uzun bir gece,Bizans,
evliyalarından,
karınca tepeleri,köstebek yuvaları,keçi
yolları.
Pınar yok oralarda,yaprak hışırtısı yok;
çocuklar büyüyor,cılız ve adanmış,onayını
almadan gizli şatonun.Ölüm,tanıdık ölüm,
istatistiklerini mırıldanıyor.

./..

Oysa yalnız gelecek tanrılarıyla ağırdır
altın arayıcısı.Yanıbaşında gezdirmez
umutsuzluğunu öbür yabancıların,-
Yeşilköy'e konanlar yağmur ülkesinden
gelip,-
sarışınlar,mavi gözlü,mini etekli,-
Tükeniyoruz,diyenler... öyleyse varız.
Bizlerle noktalıyor evrimini ak hayvan;
hiçliğin dayanılmaz çağrısı,Tïn,o laterna
magica
(Pompeï'den pornografi,Doğu'dan bir
happening)
avutmak,eğlendirmek istiyor bizi yalnız.
Onun için kalkıp geldik.Nirvana her yerde.
Sevişeceğimiz yatak her yerde kurulabilir.

./..

Daha dün Orient Express,Constantinople.
İpek Yolu,Binbir Gece,Musul sorunu.
La Corne d'Or daha dün.
Şimdi kent azmanı,Megalopolis.İnsan manzaralarımız.
O bakış,biraz dalgın,Topkapı terasından.
Su dibi aydınlığında görülmüş kubbe,fresko, elmas.
Banklara serilenler,bir yalancı güneşe adak sunanlar
kuzey yalnızlığını Sultanahmet'de...
Aynı perspektif kandırmış hepsini,onlar da belki anlamış,
her yolculuk boşunadır (anımsayışsa bilmek),
her öykü,belleğine yazdığımız fotoğraf makinesinin.
Bundan başka sefer yok,yelken açıp varacağın bir başka Bizans,
olmuş,olan ve olacak şeyleri sormak için.

./..

Süremiz bu kadarmış Artık sonluluğunu
üstlenmelisin.
Yine akşam oluyor. Istanbul herkese bilici
mantosu bağışlayacak:
Marmara'ya bulutlardan, Eyüp Sultan'a sarıdan,
Yeni Cami'ye külden.
Uyutmayacak bizi martı gülüşüyle damlarımızda.

Stefanos Yerasimos'un anısına

Ne zor ödev,tragedya korosu olmak,
oyun bitip ışıklar söndükten sonra;
hesap vermek,yapayalnız,hayaletlere...
Dev salyangoz gibi kabuğuna çekilip
uyurdu saray,her köşkü,her kasrı tılsım;
uyurdu çeşmelerin dışında herkes,
cüceler,soytarılar,av köpekleri.Cariyeler
uyurdu.
Birşey canlanırdı el ayak çekilince
ortalıktan,ırz ehli müslümanın fenersiz,
çırağsız dolaşmadığı o saat.Baykuş
ötüşüydü belki uzaklarda,bir kulede,
Tekfur Sarayı'nda fısıltısıydı örümcek
ağlarının. Sahte inci,mum ışığında bir an
parlayıp söner,samur kuyruğu sıyırır
eşiklerimi...
Korkmuyordum: İnsan kılığıyla girip
görünemezdi Hades.Kapıda baltacılarım
saat başı nöbet değiştiriyor.Az sonra
gün doğacak,tepelerden horoz yine
fermanını okuyacak her iki dünya saltanatının;

./..

uyanacak Istanbul,yarısı daha sis,
yarısı Metropolis.
Gündem saptanıyordu.Basileus,sen yoktun,
yankı bile değildin Kubbealtı'nda.
Salınacak vergilerdi konumuz;
yangın,deprem,asayiş sorunları,
dağlarda kırk harami,denizlerde korsanlık,
Bedreddin tayfasına,Kızılbaşlara,her türlü
anarşiste karşı önlem,-
Pontus ve Balkanlar için Pax Ottomana

Binbir Gün'ün tasalarıydı,hepsiyle az çok
başedebilirdim.Neden sonra anladım,
gecelermiş ağır olan: Tozun da,çürümüş
bezin de yortusu var,taşların belleği,
söndü sanılan ateşin tutanakları.
Kafeslerinde kuşlar uyanıp ötüşüyor;
şamdanlarda,kandillerde alev uyanıyor
kendiliğinden.Uzun tunikalar,altın sandallar
geçiyor,nedimeler,birşey mırıldanarak.
Diriliyor erguvan odalarında her gece,
Paskalya'sını kutluyor ellerimle gömdüğüm
Bizans.

./..

Karşı koymak boşunaydı. Bu gece ben
çağırdım seni, bırakmıyorum. Çünkü yarın
son seferim, kurt iziyle yolculuk,-
üzerinde kuzgunların uçuştuğu bir hisar,-
yarın dar boğazda pusu, Altay karanlığında
gökgürültüsü,-
şamanlar, zebaniler,- çöl, Çin Seddi, Altın
Şehir, barbarları bekleyen. Ama önce Bizans.
Suçlayıcım, Alter Ego'm, karşımdasın,
benimle konuşuyorsun. Yalnız ben bağışlıyorum
sesimi suskuya. Hiç kimse bilmeyecek,
hiç kimse (daha derin ateş azabıyla yanmış)
Yasa'yı bizim gibi okumayacak Saatler
Kitabı'na eğilip;
bu gece karşılıklı açıklamadıklarımız
söylenmemiş kalacak yarın, öbür gün,
her zaman:
Tanığı yok, ikimizden başka, bu gizemlerin.

./..

Öyleyse biz tartışalım,Paleologos,barışmaz
burçlarımızda.Ertelemeydi çünkü
aramıza koyduğun herşey,seçilmiş
ruhların görkemine ihanet:
Çandarlı'yı satın alabilir altın ve gümüş,
saray kapısında bağlı tilkiyi çözebilir
olsa olsa... ve din kardeşleriniz
timsah gözyaşları döker şimdi ardınızdan.
Kanıt mı bekliyorsun? Fenerleri bu gece de
ışıldıyor,bak,Ceneviz Mahallesi'nin;
bugün de akmış kalyonlar dolusu fildişi,
tarçın ve şarap...
Düşünmedim,bir an olsun,talih döndürülür
diye,kurtarmalık ödeyerek: Bir manastır
bulunurdu,başka türlü isteseydin;
duvar resimlerinden,minyatürlerden tanırdın
Mahşer Günü'nü belki, "dâvâmı sen gör!"
diyebilirdin Pantokrator sûretine.
O heyûlâ görünürdü benim düşlerimdeyse
hep,uhrevî bahçelerde gezinen babam,
haşhaş tanesinin dostu,selviliklerin;
taht'a dönmüş olmasından değil bunca hınç
(aptal vak'anüvisler öyle yazacak),
bir yoksul padişahdı,bir vasiyet,bir gömüt,-
Manisa'ydı,Bursa'ydı bağışlayamadığım.

./..

Biliyordum,köhne Bizans yargılanmayı
bekliyor: Arap atı,uykularınızda kişneyen,-
veba,kızıl harmanisiyle giren,hırsız gibi,-
ve kurtarıcılarınız,orman töreleriyle,kar
söylenceleriyle,-
ayyaş,çapulcu âyini yankılanmış tapınakta;
zar atılmış mantoyu paylaşmak için,
kutsal Meryem'in tacı orospuya giydirilmiş.
Oysa ebced hesabı,cifr,Yılanlı Sütun,-herşey
alınyazısını doğruluyordu: Tam binyüzyirmiüç yıl
ve onsekiz gün,Bizans'a biçilmiş süre,
Oğuz Boyu'na,bana ulaştırılan hadîs.
Ben,yatsıyla tankızılı arasında uyanık,
hepsini okumuştum: "Kılıcın ucunda görünür
Rab" diyorlar,Paleologos,-
zorunluydu,nizâm-ı âlem için,karşılaşmamız.

./..

Önceki yaşamlarımdan mı ammsıyorum,altın balık
pullarından,sarmıçlardan,dehlizlerden,Ayasofya'dan?
Kent,atmaca gibi gözümü diktiğim kent,
bir akşam şu karşı tepeye konup.
Duyuyorum daha mırıldanmasını mollaların:
"Oyulu taş,resimli taş dikmeyeceksiniz
secde etmek için.Tapınmayacaksınız kendi
yüzünüze aynada.Behemehal kırılacak o sûretler,
bir daha dirilmeyecek...Bugün Sodom
ve Tufan.Melekût yol gösterir yarın,
ihrâma bürünmüş binlerce ruh tavâf eder...
Kubbesi tuz sütununa dayalıdır diye duyduk;
Nuh'un gemisindendir kıble kapısı
ve harcında bilici tükürüğü karılmış...
Dinle,Resûl sesleniyor adaşına: Çağır beni,
Rabbimizin adıyla bu kapıları aç!"

./..

Bir başka sûret,benim unutamadığım,
bir hadîs,yaldız ve zümrütle yazılmış.
Meryem,kucağında oğlu,- iki İmparator,
ellerinde birer armağan,-
biri Bizans'ı,öbürü tapınağım sunan...
Söyle,kimdir üçüncüsü,neden bana
verilmişti (ben değilsem) anahtarlar?
Sen,ejderha,definenin gardiyanıydm
ve gereksiz parşömen dürümlerinde,
dip notlarında,şerhlerde mumyalanmış,
kehribar içinde fosil böcekler gibi
uyuyordu Bilgelik.
Neye yarar o kutsal emanetleri savunmak
Paleologos,gümüş elini Yahya'nm,mücevher
süslü kafatasını? Yarın, yarın, yarın! diye
sayıklamak dizçöküp lahitlerin karşısında?

./..

Haklısın,dizçöktüm ben de o akşam;
toprak serptim başıma,çocukken öğrendiğim
sözcükleri mırıldandım (Farsça dizeler değil!)-
logos, nomos, sophia... baykuşun dilini
konuşuyordum
ve Tevhid Buyruğu'ydu işte bana yol gösteren:
Roma'ydı,Hint ve Hıtay,yepyeni bir dünya,-
vâdedilmiş İmperium.

./..

"Kudüs duruyor" diyorsun, "öç alıcım yaşıyor,-
dört karanlık harf: Dişe diş tanrısı,çöl tanrısı.
Kupkuru kemiklere can vermiş soluğuyla;
kasırgayı yollamış Sur gemisi üstüne.
Kürekleri erz ağacındandı geminin,
seren direği Lübnan selvisindendi...
Eyvah,eyvah! diyecek adalardaki beyler,
esvablarını yırtıp ağlaşacaklar helâk
olduğunu duyunca..." Hayır,ululanmıyorum.
Sahn-ı Seman'da,sarayda bunları tartıştık hep:
Tehafüt-ül-felâsife,Tehafüt-ül-tehafüt-ül felâsife,
Tehafüt.Simya.İlm-i nücum.
Tanrı bugün de suskuya,karanlığa bürünmüş,
deviniyor dokuz felek alın yazılarımızdan
habersiz
ve ömrümüz bir korkunç ateş sınavı için
hazırlanmakla bitiyor...Doğru,antik kentleri
dolaşmalıydı,uyanmak istiyorsa us,
Tanrıça'nın korusunda gecelemeliydi bir kez,
kurban sunmalıydı:
Mermer adamla mermer kadın canlanırdı belki,-
çıkarırlardı,onu ellerinden tutup,Akropolis'e...

./..

Ben daha da uzakları görmüştüm, Basileus,
batı ufku şimşekle yanıp aydınlandığında;
atlaslardan, Codex'lerden bir İtalya istemiştim,
Aeneas'ın hiçbir zaman ayak basmayacağı.
"Küçük, önemsiz bir şey" diyordu, geçmiş gün,
Papa Silvius. "Bulunması zor değil,
su yalnız, azıcık su, aquae pauxillum...
Hiçbir hükümdar seninle boy ölçüşemeyecek;
Çezar diyecekler sana, İmparatorlar İmparatoru..."
Yanıt vermedim bile. Dudaklarım o şölenden
azıcık tuz getirirdi olsa olsa, vaftiz için
bir damla alev;
havâriler de sar'alı ve kösnül bizim gibi,
kaynağında Agape'nin havâriler de susuz.
Annem bulutlar kentine girip kaybolalı beri
nasıl azıcık suyla arınırdım, putlara
tapınmaksızın? Nasıl çürütebilirdim
Yunanca sözcüklerle kazâyı ve kaderi?

./..

Benim kadırgalarıma nasibolmaz anladım,
Paleologos,
batı yolunu açmak,Magalaniye Boğazı;
bir başka us için pergel,pusula,gönye,
su saati,usturlab,- keşfedilmiş,resmedilmiş
dünya,makrokosmos ve mikrokosmos:
Dün yazılmadı bizim danıştığımız kitap,-
balığın kursağında,martı kolonilerinde,
Konstantinopolis'in dibinde (çok derinde)
binbir hiyeroglif.
Yüzüğü parmağında kim taşıyacak?
Kudüs kralı demişti ortodoks yorumcu,
Deccal diyenler vardı,Hızır Aleyhisselam
diyenler de var;-
şu karşıki adanın balıkçıları duyarmış
kuşlara anlattığını Aya Yorgi'nin,nasıl
kurtulur
ateş çemberinde ağlayan Güzel?-
ve martılar diyesiymiş: "Fatih arınırdı
soy kargışından,geri verseydi sulara
altın yüzüğü..."
Eflatuncu,mutasavvıf anlaşıyordu,- Eros,
gireceği sınavlar,birlik ateşinde yanıp
kül olması,âlem-i gayb...,-

./..

ben ki ifritle boğuşur gibi gömülürdüm
insan tenine: Şimdi Havva'yla Âdem'in
tanrılığı diyorum.Doğa masumdu hep,
istemeyi biz yeniden öğrenmeliydik.-

./..

Yeraltında mıydı en korkunç tılsım: Tapmak,
yedi mermer akbaba, mermer tümceleri
ıssız kubbenin?
Olacak herşeyi öğrenirmiş okuyan,
nasıl son bulur dünya, gölge nasıl
yargılanır, "Hani tanıklarınız?" diye
sorulduğu gün: Ragnarök. Armageddon.
Kıyâmat-ül Kıyâma. Hurûfi şeyhiyle
konuştuklarımız...
Akbabayı tanımıyor değildim: Gölgeler
yiyicisidir;
zamandan daha derin bir zamandır, sonunda
bizi bekliyor, silmek için adımızı diriler
kitabından.
Yaşamın kendisiydi Münkir ve Nekîr.

./..

Yüzüğün efendisiydim (öyle sanıyordum) bir zaman,
şimdi ne idiysem o'yum,Paleologos;
şimdi sofu sarayımın tutsağı,senin mutsuz,
yapayalnız vârisin,
o bağnaz,korkulu bakışlarla gözetlenip
anahtar deliğinden,afyonla uyutulup.
Kümeleniyor alacakaranlık köşelerde,birşey
fısıldaşıyor ağu karıcı,soluk benizli Frenkler,
Musevî bir hekim,Cinci Hoca,kötü ruh;
"alâmetler çoğaldı" deniyor halk arasında,-
Haliç kıyılarından geçtiğini görenler var
gece yarısı başsız bir gölgenin,beyaz
atına binmiş (Eyüp Sultan'ı ziyaret
ediyormuşsun),-
çocuklarım ateşe yedirmiş bir kadın,-
darağacına tünemiş kuzgun,vaaz veriyormuş.
Mehdi'nin adı üstüne her saat çelişik
söylentiler ulaşıyor Anadolu'dan;
fısıltı gazetesinde abartılmıştı bunların
hepsi ve sansür koyamıyordum.

./..

Anlamı yok sormanın,Paleologos,hangimiz
kaybettik diye: Seni yargılayan harf
benim alnımı da imlemiş.Duyar gibiydim
yalvardığını kullarımın...
"Neye yarar cin kovmak,sağıltmak cüzzamlıyı,
dirilmek ölülerle?
Büyük Ayartıcı,hayır,girdiğin kılıkların hiçbiri
korkunç değil
kendi yargıcımızla aklanışımız kadar:
Başkaları seçiyor,gaspediyor.Başkaları tarih
yapıyor: Bizler sorumlu değildik balçığımızdan...
Anımsayın,bir an durup,her köşeye pusu kurmuş o
masum saldırganı,
susturamadığımız o ses,nasıl da bağırır müstehcen
imgeleri önünde cürmün "Bir daha vur!" diye;
anımsayın,nasıl sinmiş korkaklığımız,ne güzel
bahaneler fısıldamış,ne soylu amaçlar,uyutabilmek
için (birileri ağlıyorken) utancımızı.

./..

Tanrılar gibi olmadığımız yalan değil...
Yine de oy vermişiz,alın ve taç bağışlayıp
yazgıya (Big Brother,Ayetullah,Üstinsan),
hep aynı ölümün tasarıları için.
Neye yarıyordu iyinin,kötünün bilgisi?
Yoğuran ellerde nasıl yapıldıysak öyle kalsın
çocuklarımız.Fatih,şeriatı getir bize yeniden..."
"Öldür ve Ol!" âyetini yazdırdım bir akşam
Kitâb-ı Hümâyun'un baş sayfasına,kardeş
kanıyla mühürledim...

./..

Gör yüzümü bu gece,mum ışığıyla
aynanın gördüğü gibi: O gül,
Nakkaş Sinan'a poz verip kokladığım,
Bellini'ye giyindiğim samur ve atlas,
tümü yalancı tanıklar...
Karanlığın içinden gör beni ölümle,
yırtıcı kuş profiliyle fatihlerin.
İnsan ve gölgesi var,insan ve kamburu her
büyük tablo ardında.Tarihlere geçiyor
(başkalarından habersiz)
Oidipus karmaşamız ya da nezle olmamız.
Belki yalnızca düşler,o sonsuz coğrafyası
ruhumuzun,hiç kimseyle paylaşılmayan,
o humma,o delilik,Paleologos,-
deniz uçurumuna atını sürmüş,
dağlardan indirmiş yelkenlerini...
Konstantiniyye nedir,nedir Atina'yla Roma?
Kazıların buluntusu olacak hepsi yalnız,
taşlarına bir tılsım oymadıysa Tin
ve zamanın bana karşı sürdüğü piyonlar,
Akkoyunlu,İskender,sinsi Karamanoğlu
benimle anılacak.Belki üç beş paragraftır
en son bizlere ayrılan: Başkasının
bakışında övünmek,yerinmek,- talih
çarkı nasıl döndüyse...

./..

Süremiz doldu.Elimden gelmiyor
gölgeleri alıkoymak boğa kanıyla,koç
kanıyla.Göründüğün gibi kaybol
şimdi Paleologos.Başkalaşım isteme,-
kafatası,saç ve taç,- henosis deme:
Haykıramaz kötürüm ruh bir güvercin
şafağından,korkulukları boş yere okşar
dilenci avuç;
öç almak fiyaskomuz için aklanış değil,-.
imrenme dirilerin haksız doğruluğuna.
Horoz ötünceye kadardı senin saltanatın,
içeri alınmamış yolcu bana düşen rol:
Vasiyetini yapmıştın gece yarısı,anımsa,
eleison uğultusuydu baştanbaşa Bizans,
kandil ışıkları ölgün, ikonları dilsiz,Yunan
ateşi sönmüş;
devriyeler geziniyordu yukarda bağrışarak,-
üç beş yıldız dışında gören olmamıştı geldiğimi.
Surlarının dibindeydim,Basileus,bütün gece,
tunç kapılarına vuruyordum,vuruyordum-
hiç açılmayan.

ORTAKÖY

Eskiliğiyle kutsal,estetiğiyle saygın
olmadı hiç Disneyland.Cami,uydurma Barok
(Defterdar Burnu'na bir gecede kondurulmuş),
düğün pastalarını andırır kuş bakışından.
Kilise Bizans değil.
Sokak içlerindeyse Arabesk, Pop ve Soul,
uçuk bir fauna.
Ceneviz Kahvesi, Café de Théâtres.
Sinekler camda güneşleniyor.Tatil
başlamış bile.
Vapur iskelesinden alıp dolaştıracak
Yolcu'yu, Gece'yi ve Humma'yı Ortaköy,
bir Talk-Show ayarlıyacak onlar için,-
taşların konuştuğu Osmanlıca, medyumun
çözemediği,-
Kürtçe,Büyük Metropolit,Rumca yerine,-
tatlısu Türkçesi,anlasak,Cervantes'in
İspanyolcası.Başka ne var öğreneceğin?
Yaşam,azıcık hippy,maymun besliyor
burada,bisiklete biniyor.Çeşme
şaşırmış kaynağını.
Üçyol ağzında seçim her an,her labirent
-kaçmak,kırmak,kapı almak?-,
Hamlet sorusu tavla oynayanların,-

./..

Esma Sultan Yalısı,bir müheyyic
melodram,-
ruhunu o gölgelerden çağırıyorsun.
Tek ufuk yetiyor şimdi atlasımıza;
Fizan Çölü,Rumeli silinmiş çok zamandır,
Üsküdar bile uzak,
salonda Aşk Rüyası'yla inleyen piyano,
Odeon'da Kamelyalı Kadın,Sarah Bernardt.
Yakındaydı oysa ruh,en büyük romancının
gelip anlatmasını boş yere beklediğin;
Esma Sultan'ı kimse tanımıyordu
ve zaman acemiydi kompozisyon sanatında,
unutulmaz bir motif çıkarabilmek için
kırık yaşamlarımızdan,-
Bit Pazarı'nda kollu gramofonu dinleyen
yaşlı çift,
bir tango,başkasına verilmiş bir dans...

./..

Bengi Dönüş ya da Sıfır: Niye ağlayacaksın?
Hepaym doğa
Fin de Siècle duyarlığımızdan habersiz,
cemresini sunacak,fırtınasını her yıl,
hep aynı günler,
Saatli Maarif Takvimi'nde şaşmamış.
Nisan diriltiyor ölü toprağımızı,
Temmuz yeni kıyılar,flörtler öneriyor.
Sonra Eylül,eteklerinde bir yığın
yakılmış yaprak,süt rengi duman,
Eylül,en kısa mutluluğumuz;
saatini kolluyor lüfer kavmiyle,fener
alaylarıyla Ekim.
Daha doğru sözcükler bulamazsın o
sayfada,
bütün gelecek yaşanmış,tarihse kuruntu;
çılgındır yanıt bekleyen Nostradamus'dan.
Teknelerin kızağa çekildiğini görmek
için zamanımız var,Ortaköy'ün
ihtiyarlarını dinlemek için.

./..

Yan masada postmodern konuşuluyor.
Gençlik... diyorsun,ilkyazla yorgun
şimdiden,bizleri bağışlamaya hazır.
Beklentisiz,öfkesiz,- nasıl bağışlıyorsa
bu kıyıda ışık Balyan Efendi'yi de.
Yükseklerde bir kanat sönüyor şimdi;
bir köprü
akıp giden herşeyi küçümsüyor,-
bilmeyecek (intihar adayları olmasa)
hangi derin boğazdır ayaklarını ıslatan.
İçgüdü,hep iyimser,son şeylere inanmamış
ve karanlık sevgimiz
hayvanların hilesiyle kanıtlamış kendisini.
Ortaköy'de sorun değil Apokalips.Taş ve su
varolmakla yetiniyor.
Yıldızları elden ele geçiriyor dört mevsim.

KIRLANGIÇ SÛRESİ

I.

Çok şey varmış göçmen kuşlar üstüne
bilmediğim,yeni yeni öğreniyorum
Yüz Soruda Kuş Bilimi'nden:
Hangi hisarlarda bütün bir yaz derebeyidirler,
mazgallarında neyin gözcüleri,saçak altında
kimlerin konuğu;
niye falcıları,kurban sunucuları yoktur,
dilmaç gönderilmemiştir gökgürültüsüyle
aralarına,
neden kalkış günlerini,uçuş rotalarını
gölgelerimize bakıp ayarlamazlar.
Daha öğrenmediklerim: Nasıl sırdaşıydı
onların
satyr oyunuyla bizi alıkoyan mevsimler;
arılarla yaldızlı,salkımlarla mahmur,
güz yapraklarıyla giydirilmiş bir saat
gülümseyip yinelediyse antlaşmamızı,-
menekşe mavisi olduysa şarap
ve gökyüzü geceleyin tavus kuyruğu gibi
açılıyorsa kaç zamandır...
Uyandığımda kırlangıç yuvası ıssız;

./..

yolculuk tarihini koymuş bile karayel
adalar günlüğüme (hiç başlayamadığım),-
olsa olsa parmağımız
şimdi ufukta kaybolan filoları gösteriyor,
tören alaylarını: Ornitologlar için.
Gözetleme yerlerinden yarın izleyecekler,
boyunlarında dürbün;
aydınlattık sanacaklar ortaçağın birey
ve tür bulmacasını bir yüzükle (künyesi
yoktur oysa kuşların);-
gerçekten kırlangıç mıydı,ben de bilmiyordum,
öğlesonu dalga sırtını sıyıran gölgeler
ya da kıpırtısız duran,fenere dizilmiş
akşam kızıllığında;
deniz kırlangıcı olmalıydılar kuşkusuz,
Hirundo Marina...
Benim uydurduğum ad....
Sanıyorum hepsi buydu: Kışlardan,kuşlardan
öğrenilmiş bir mesel;
bir masal... iki dudak simyasıyla söylenip
susmuş.

./..

II.

"Sizler de bulutsunuz,kar büstü,unutuluş,-
damarlarınızda sizin de gün sayıyor aynı
anonim nabız,-
nedir beşinci günü oysa Tekvin Sûresi'nin,
büyük yıllarınız,çevrimleriniz yanında?
Yas tutmamış Elsinor,ka fataslarınızı eline
alıp;
yüzünüzde başka bir dünyanın kederi yok,
yaşlılıklar ve akşamlar,
kırağı saçlarıyla,gümüş selvileriyle,-
Yehoşafat Koyağı'nı bilmiyorsunuz...
Kötü kuşlara da bir çift sözüm olacak
(daha çoğunu anlatır,istenirse,çocukluğum):
Sizden konuşulduğunu duyardım sıtma
nöbetlerimde,hırsız saksağandan;
o çalıp götürmüş denirdi annemin
pırlantasını;
boşboğaz karga yaymış denirdi
aile sırlarımızı cümle âleme;
kent pazarında arsız çiftleşirdiniz,
üstüne başına pislerdiniz ağlayan heykelin.

./..

Rahat bırakmıyor taşlar,- kuşlar tehdidediyor
kuş tenimi bugün bile,-
kuş gözü,kuş cırnağı,o tiksinç kuş argosu.
Yine de (söylediğim gibi) günahlarınız
bağışlanmıştır,-
eski Şirâz'ı hayâl ettiren âhenk adına,
Keats'in bülbülü adına."

./..

III.

Kuzey adalarındaydık... Yaz boyu herkes,
kuş ve turist,
deniz diplerinden,gömülmüş yaşamdan
birşey kurtarıyorduk sular çekildiğinde.
Orada bitiyor ayak izlerimiz.
Her tümce in memoriam.
Fenerleri ve rüzgâr güllerini denetliyor
daha şimdiden poyraz kış kukuletasıyla,
kiliseye fısıldıyor,mum alevini titretip.
Renkli camlarda Yunus'un öyküsünü
tanımıştık;
avluda balina avcılarıydı,uyuyan.Kimi
dönmemiş.Bir karavel oyulmuş sin taşına,-
dalgalar kıyıda bin yıldır nasıl
yakaran kadın figürleri yontmuşsa,bazalt
aşındırarak.
Kararmasıydı şimdi uzaklarda Okyanus'un,
gelgit uğultusuydu,ıssız fındalık...
Tartıyordum
mor benekli kuş yumurtalarını,kuş
bengiliğini, korunmasız,avucumda:
Öylesine sığ ve saydamdı her giz.Simürg
diyordum, Simürg... bir daha çevrilen cam,
bir kum tanesi,bir daha,bir daha...

./..

Yüzbirinci soruydu, kim bunca tasayı kodlamış
genlerimize, -düşler,kuşlar,fetişler-,
niye çok derindedir balta vurduğum çınarın
kökleri...

İÇİNDEKİLER

YOLCULUK 1

CLUBMED 6

IŞIK SÜRESİ 10

YEDİNCİ MÜHÜR 12

ATEŞ SÜRESİ 16

PONENT'E 17

BEŞ AĞIT'DAN 23

- BİZANS'A VARIŞ 25
- PALEOLOGOS 30
- ORTAKÖY 48
- KIRLANGIÇ SÛRESİ 52

Ağıtların sonuncusu,LEVANTE,tamamlanamadığı için kitaba alınmamıştır.

"... Yeniden yaz senaryoyu. Yasa önüne ulaştır onları
bir kez.
Yol açılsın, son anda yetişip gelsin oğlan;
happy end'le ödüllensin kovalamaca oyunu tazıyla
tavşanın.
Biliyoruz, Valentino olamaz herkes;
Marilyn'den güzeli doğmayacak bir daha.
Ne çıkar! Tanrı imgesiyiz şu birkaç saat..."

Güneşdil; Nietzsche ve Rilke, Rimbaud ve Shakespeare'i Türkçe konuşturan, kırk yıldır şiir yazan ama ender yayımlayan bir ustanın, *Can Alkor*'un kitaplaşan ilk şiir toplamı.

Can Alkor şiiri, insan olma serüvenimizi, acıları ve coşkularıyla yüklenen, bizi bize gösteren bir deniz feneri...

KİTAP
2006

9 789944 880343

KDV dahil fiyatı
6 YTL